

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Youssef, Zaki; Af Zaki Youssef 2015.

Titel | Title:

Jeg hører stemmer

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Premiere 10.11.2016 på Det Kongelige Teater,
Lille Scene Sort/Hvid

Fysiske størrelse | Physical extent:

45 bl.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

JEG HØRER STEMMER

Af Zaki Youssef 2015

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DRAMATISK BIBLIOTEK
POSTBOKS 2149
1016 KØBENHAVN K
DANMARK

**Sort/Hvid Sæson 2015-16
Og turne Det Kongelige Teater**

**Det Kongelige Teater, Lille scene
Sæson 2016-17**

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130022779320

INTRO

Jeg hører stemmer.

Jeg er perker. Giver ikke en fuck for systemet og alle dets luderlakajer. Jeg er ham, der elsker Malcolm X. Ham der tror, at alt er en konspiration fra Vestlige regeringer og de multinationale selskabers side for at tvinge os i knæ. Jeg er ham, der ser hvordan I kalder os for terrorister, men når det er en hvid, der gør det samme, gør I jeres bedste for at bortforklare: han var psykisk syg, det var et ensomt tilfælde.

Jeg ser igennem jer. Jeg er ham, der hører til på marken. Hvis jeg var slave, ville jeg være *field nigga*. Si'r jeg er *field nigga*!

Og jeg er dansker. Jeg er medgørlig og kompromissøgende. Ham, som aldrig ville omtale sig selv som perker. Jeg er andengenerationsindvandrer, nydansker og jeg insisterer på, at eftersom jeg har dansk pas, så er jeg dansker. Når folk taler dårligt om udlændinge, tænker jeg: "Der er jo noget om det, der ER jo flere udlændinge, der er voldelige og ikke kan opføre sig ordentligt". Jeg synes, Danmark er et rimelig anstændigt land med rimelig anstændige mennesker.

Jeg er ham der hører til i huset, for hvorfor ikke få mest muligt ud af situationen. Jeg er *house nigga*.

Jeg hører stemmer.

SCENE 1: HVOR ZAKI PRÆSENTERER SIG SELV OG SIN MOR

Onkel: Hej, det er Lawand. Turkman Souljah. Jeg hedder Zaki.

Rashid: Jeg hedder Zaki (*Udtalt korrekt*). Prøv at sige det.

Onkel: I Danmark udtaler man ikke z'er. Man siger jo ikke Zebra, Zoologisk have eller Zorro vel?

Rashid: Hvis man er bøsse, så gør man. Har I ikke lagt mærke til, at alle bøsser snakker sådan der "Ej, zkat jeg havde den zygeste fest i weekenden!"?

Onkel: Jeg vil gerne påpege, at jeg på ingen måde er homofob. Der er ikke noget homofobisk her, det kunne man jo godt fristes til at tro....

Rashid: Fuck da, hvad de tror. I kan alle sammen æde en omskåret.

Onkel: Jeg er opkaldt efter min farfar.

Rashid; Min farfar hed Zaki og navnet betyder intelligent på arabisk. Forstårri?!
(Zaki synger: *Intelligent, jeg er så intelligent, Einstein*)

Onkel: Men faktisk tror jeg ikke, min mor vidste hvad det betød, da hun besluttede at kalde mig det.

SCENE 2: ALT OM MOR

Onkel: Lad mig fortælle lidt om min mor. Nu sidder I måske og danner jer et billede af min mor. Og eftersom jeg er en eksotisk mand med en smuk kulør –

Rashid: Eller en klam sortsmudsker, det kommer an på hvem du stemmer på.

Onkel: Så er det billede måske en smuk Sharazade fra 1001 Nat. I forestiller jer en ørkenskønhed med bjælder om hofterne der danser til eksotiske rytmer i lande, der dufter af spidskommen og kamelsved.

Her er min mor (*Viser billede af mig og Pia K.*) Nej, det er selvfølgelig ikke min mor. Her er min rigtige mor. (*Viser billede af min mor da hun var ung og helt blond*) Som I kan se, så er hun hvid.

Rashid: Hun er ikke smudsker som mig. Hun er ikke etnisk udfordret. Hende der, hun går direkte gennem paskontrolen i lufthavnen, hallo mor, vent lige på mig, de skal lige tjekke mig for bomber.

Onkel: Mit navn har ikke altid kun været Zaki. Da min mor var kommet sig over hendes junglefever med min far, fik hun den idé også at give mig min morfars navn til mellemnavn.

Rashid: Det der behøver jeg slet ikke at fortælle jer.

Onkel: Jo, det er da netop utrolig meget grund til at fortælle, det tror jeg, vil få de hvide i salen til at forstå mig bedre. Min morfar hed Kent. Zaki Kent.

Rashid: Ligesom Barbie og Kent.

Onkel: Min mors efternavn er Hyrland.

Rashid: Fuck lige det der Hyrland. Zaki Youssef .

Onkel: Eller Kent Hyrland.

Rashid: Zaki. Bare kald mig Zaki. Og hvis du ikke kan udtale det, bare sig Zaki.

Onkel: Hvis I bare kalder mig Kent, så er det helt i orden.

SCENE 3: HVOR ZAKI FORTÆLLER OM SKOLEPSYKOLOG OG OPVÆKST

Onkel: Min opvækst var som de fleste helt normale, danske børns.

Rashid: Hahahaha er du gal en løgner! Jeg så ikke min far, min mor var alene med tre drenge, jeg havde DAMP, vi havde ingen penge, vi spiste grød til aftensmad, de eneste ferier vi var på: husmoderferier! Dansk frimærkesamling betalte mine julegaver, og jeg var i aflastningsfamilier i weekender og ferier. Jaja, så 100%, en helt normal stabil dansk opvækst.

Onkel: Jeg skal ikke få det til at lyde som om, vi var socialklasse fem. Der var klaver i vores hjem, og vores mor var intellektuel. Hendes forældre ejede et galleri.

Rashid: Jeg kan huske første skoledag, hvor jeg kom ind i klassen og tænkte: "Hvordan får jeg deres allesammens opmærksomhed." Så jeg stillede mig op.

Onkel: Ej, det er der virkelig ikke nogen grund til at fortælle.

Rashid: Det synes jeg, der er meget grund til at fortælle, det vil få de brune i salen til at forstå mig bedre. Da læreren var ude, stillede jeg mig op på bordet foran hele klassen og så trak jeg bukserne ned og viste snablen! Den del af mig er afrikaner, forstår I?! Men mens jeg stod der og dinglede med dilleren og hele klassen var flade af grin, så kom læreren ind og sendte mig uden for døren. Og der var jeg resten af min skoletid. Så efter et stykke tid, hvor der blev ved med at være ballade med mig, så sendte de mig til skolepsykolog.

Skolepsykolog: Hvor er du fra?

Zaki (6 år): Jeg er fra Lille Birkholm.

Skolepsykolog: Ja men hvor er du fra?

Zaki: Altså hjemmefra.

Skolepsykolog: Nej, hvor stammer du fra?

Zaki: Min mor er dansker, og min far er egypter.

Skolepsykolog: Ja, men hvor er du fra?

Zaki: Jeg er halv egypter og halv dansker.

Skolepsykolog: Det kan man ikke være. Man kan ikke være halv.

Zaki: Men jeg er jo halv.

Skolepsykolog: Men man skal være hel.

Zaki: Hvordan?

Skolepsykolog: Så må du vælge.

Zaki: Vælge hvad?

Skolepsykolog: Vælge hvilken halvdel du vil være.

Zaki: Og så gik jeg grædende hjem. For før det havde jeg aldrig tænkt på, hvor jeg var fra. Jeg var bare Zaki.

SCENE 4: OPVÆKST

Onkel: Jeg voksede op i et område der hedder Lille Birkholm. Birken. Det var et social boligbyggeri.

Rashid: Da jeg var lille elskede jeg det. Der var altid mange børn alle steder. Forældre der kaldte på deres børn på alle sprog, børn der kaldte på deres forældre:

Habibi ya Khaled el akl gahez! Ane ultima cistem!

Mine barndomsvenner var albanere, sydamerikanere, eritreanere, tyrkere, arabere, somalier.

Onkel: Og jøder. Det er vigtigt lige at få pointeret, at der skam ikke er noget antisemitisk her hos mig.

Rashid: Ja, jeg havde en ven, der hed David, vi kaldte ham for jøde David. Der rendte racister rundt i området. De skrev ting som "White power / White control" på murene, og når jeg cyklede på min lille cykel til fritidshjemmet, skulle jeg passe på, at de ikke så mig, for så ville de jage mig, og hvis de fangede mig, ville de give mig en ordentlig omgang! Fordi der var så proppet med racister på den anden side af vejen, var der nogle af de ældre, der på et tidspunkt startede en oprørsorganisation, der hed Warriors.

Onkel: Det var så en kriminel bande.

Rashid: Hvad snakker du om, bande? De var befriere! De befriede mig fra frygten for at blive overfaldet af en eller anden klam racist når man gik ned af gaden. Jeg kan huske, der var en af de der racister, der blev skudt ude foran vores blok.

Onkeli: Ja, jeg var ikke særlig gammel. Jeg kan huske, at jeg gemte mig under sengen, og at jeg i lang tid efter det vågnede op med mareridt om, at de også ville skyde mig.

Rashid: Hvad snakker du om!/? Jeg havde sgu ikke mareridt.

Onkel: Det havde jeg.

Rashid: Jeg havde sguda ikke mareridt.

Onkel: Jeg havde faktisk mareridt.

Zaki: Dengang, der havde vi tre yndlingsfilm. Lawand, kan du huske det? Godfather (*Eksempel*) Scarface. (*Eksempel*) Blood in Blood Out. Den var som biblen for perkere. Den handlede om latinos i USA. De havde en bande, der hed Vatos Locos, "Vatos Locos forever homes" og kom ind og sidde med folk der talte sådan her: "Ey cindarella, go find yourself a fella, the clock is ticking, you got the wrong guy!". Som jeg ikke anede hvad betød, men det lød galt! Vi købte bandanas og bandt dem om vores hoveder, købte skovmandsskjorter og gik kun med den øverste knap lukket - og så begyndte vi at gå ligesom dem. "Ey carnal,

this is mi barrio". Vi skrev Vatos Locos på væggene, og troede vi var en farlig bande.

Vi hang i parkeringskældre, lavede hærværk, skatede og røg fede. Vi så hiphopvideor fra USA og følte, at de havde det ligesom os. De var også hadet af samfundet, og dem hadede panserne også. Og selvfølgelig hadede vi panserne.

Jeg kan huske engang, vi var i biografen. Vi var ikke særlig gamle, måske omkring 12. Vi var en masse stykker, måske omkring 12. Da vi kom ud af biografen holdt politiet lige ovre på den anden side af gaden. Vi gik ud og forbi dem, helt stille og roligt og så lige pludselig satte de udrykning på, og så kom der en anden politibil fra den anden side, og så var vi omringet. De steg ud af bilerne og gik hen til os.

"Hvad laver sådanne små lorte som jer ude så sent?"

"Vi var i biografen"

"Hvor har I penge fra, har I stjålet dem?"

"Nej mand, hvad fuck snakker du om?!"

"Snak pænt din lille abe! Hvor er I fra?"

Så kom folk Albaner, Tyrker, Libaneser, Egypter, Kurder, Dansker.

"Tak, tak, det er nok. Hold da kæft. Det ku være I skulle overveje at starte et cirkus! Hahaha."

"Hallo, fuck dig"

"Hvad siger du, din lille smudsker?!"

Klask, klask, et par flade og så holdt vi vores kæft. Så gik vi direkte ned til parken, hvor der var et skur. Vi fandt gamle aviser og tændvæske og satte ild til skuret og stod og kiggede på, mens hele parken brændte ned.

En uge efter sad vi til møde med kommunen.

Kommunemand: Hvad, øh, hvad vil I have for ikke at gå rundt og lave ballade og gøre folk utrygge?

En skateboardbane sagde vi.

Zaki: Ikke så lang tid efter byggede kommunen en stor flot rampe nede i Parken. Jeg tror ikke, at vi nogensinde brugte den. Der var nok nogen artige drenge fra området, der brugte den. Jeg kan bare huske, at vi brændte den ned.

UNGDOMMEN ER KOLD

Ude på gaderne er ungdommen så kold/
De ved ikk hva de gør de vokset op i vold/
Hvor drenge som dem selv de mødes med en dolk/
De er mordere, mordere/

Jeg hænger nede på hjørnet sammen med min flok/
Mit hjerte banker for shababs og min blok, og/
Selvom jeg kender halvdelen fra et andet kvarter/
Så er jeg født, vokset op og haft mit liv lige her/
Så jeg er, ude på gaden det det jeg kender bedst/
Tjekker forbipasserende biler med en skudsikker vest/
Derhjemme har jeg 6 søskende og jeg er den ældste/
Derfor jeg evig og altid føler at mit liv er en test/
Og det er hårdt at blive droppet af det hele fra man er lille/
Lærerne grinte af mig når fortalte hva jeg ville/
I skolen sad jeg bagerst og var altid den stille/
Men jo mere pressede de mig, jo mere blev jeg den vilde/

Ude på gaderne er ungdommen så kold/
De ved ikk hva de gør de vokset op i vold/
Hvor drenge som dem selv de mødes med en dolk/
De er mordere, mordere/

Jeg voksede op og blev den bedste til at gi næver/
Havde fundet mit talent, det afgjorde livet jeg levede/
Når jeg var fanget i beton, fik pengene mig til at svæve/
Jeg rullede mercer s-klasse 012 på hvide plader, OG/
Alle damer drejede hovederne rundt/
Så jeg følte livet det var helt okay, i et sekund/
Glemte jeg var født i slum og fra samfundets bund/
For penge talte og nu rullede jeg kun med de tunge/
Men oppe i toppen er de meget mere kolde/
Mere kyniske, får ikk engang blod på deres tøj/
Sender unge mænd i trøjen, krig baseret på løgn/
Der ingen proportioner, en million for et øje/

Ude på gaderne er ungdommen så kold/
De ved ikk hva de gør de vokset op i vold/
Hvor drenge som dem selv de mødes med en dolk/
De er mordere, mordere/

SCENE 6: SAMTALE MED SKOLEPSYKOLOG

Zaki: Efter at være blevet smidt ud af tre skoler og en kostskole, sad jeg igen hos skolepsykologen på min nye skole.

Skolepsykolog: Ved du, hvorfor du er på mit kontor nu?

Zaki: Næ..

Skolepsykolog: Hvad skete der i fredags i gymnastik?

Zaki: Hva med der?! Jeg kom op at slås med en fra parallelklassen og så tog ham gymnastiklæreren og puttede mig ind imellem den store madras, der står op af væggen, og de der ribbe - og så stillede han hele klassen og parallelklassen op på række, og sagde at de skulle løbe ind i madrassen, og jeg stod bare derinde og fik mavepustere!

Skolepsykolog: Okay. Og hvorfor har du det gips i hovedet?

Zaki: Fordi Peter fra 10'ende gav mig en skalle og brækkede min næse.

Skolepsykolog: Og hvorfor tror du, at Peter gjorde det?

Zaki: Fordi han er racist.

Skolepsykolog: Det er en ret alvorlig anklage, hvorfor siger du det?

Zaki: Fordi mig og Ernesto kom gående i gården og så råbte han "Hey hva fuck laver jer to perkere her?!"

Så råbte vi tilbage, at vi havde lige så meget ret til at være der som ham.

Og så kom han løbende hen mod os og hoppede på Ernesto, og så hoppede jeg op på hans ryg og begyndte at slå ham, fordi han er meget større end mig, og så vendte han sig om og gav mig en skalle, så jeg faldt ned i jorden og fik hjernerystelse.

Skolepsykolog: Okay det lyder en smule utroværdigt.

Zaki: Hva mener du?

Skolepsykolog: Jeg mener at Peter er en rigtig god dreng og hvis han har gjort det så antager jeg at du har provokeret ham til det.

Zaki: Hallo han går 4 klasser over mig!

Skolepsykolog: Ja men det er jo ikke første gang, at du er i den her slags situationer vel?

Zaki: Hva snakker du om?

Skolepsykolog: Kan du ikke se at der tegner sig et mønster her?

Zaki; Hvad for et mønster?

Skolepsykolog: At du ingen respekt har for autoriteter og du ikke lytter efter hvad der bliver sagt. Du er ikke til at styre. Og derfor vil jeg anbefale at du kommer på en ny skole.

Zaki: Så fordi at en racist brækker min næse, så skal jeg smides ud fra skolen?!

Skolepsykolog: Det er ikke at smide dig ud, det er at finde en ny skole til dig. En der bedre kan varetage børn som dig.

Zaki: Og hvad er børn som mig?!

Skolepsykolog: Børn med adfærdsvanskeligheder.

Zaki: Fuck dig!

Skolepsykolog: Der kan du bare se.

SCENE 7: AGGRESSIV MONOLOG

KUZUMUKU YA AWLAD EL SHARAMID! BOKRA EL NEZAM EL 3UNZURI DAH. BOKRA EL AKL, WE EL SH3AB. HATAL3 MAYTEEN UMUKU! A7A. A7A YA 7AYAWANAT!

Med musik, Lawand starter eksplosivt i "JEG HØRER STEMME"-beatet.

Jeg vil skide på jeres lusersystem! Jeres lusersystem der fødte os til at være tabere. Dømte os fra øjeblikket vi kom ud af vores mor. Den samme mor I kaldte for alle verdens navne. Og vores far der stod med ryggen bøjet bagover af alle de navne I kaldte ham. Jeg vil skide på jeres fucking regler. Jeres velfærd og samvær og hygge og demokrati. I kan alle sammen åbne munden op, sætte jer på knæ og tage den hårdt. I er ikke en skid for mig. Ligesom jeg ikke er en skid for jer. Intet.

Lawand cut musik.

SCENE 8: RASHID OPDRAGER TIL PERKER

Rashid: Vi kommer aldrig til at blive behandlet som dem. Fuck alle fucking danskere.

Onkel: Jeg er selv halv dansker.

Rashid: Jeg er ikke fucking dansker. Du er dansker! Hvad sker der også for den måde, du taler?

Onkel: Hva mener du, taler jeg ikke ordentligt?

Rashid: (Imiterer) Hvad mener du, taler jeg ikke ordentligt. Nej mand, du skal få det til at synge meget mere.

Onkel: Hvorfor ka jeg ikke bare tale som jeg gør?!

Rashid: Fordi du lyder som en denewi. Folk bliver forvirrede. De tænker, manden han er perker, men han snakker fuld integreret, jo.

Onkel; Hvem?

Rashid; De andre.. Prøv at gentage efter mig "Eow hør hva jeg siger tjil dig dig"

Onkel; Men det er jo forkert grammatisk.

Rashid; Eow hør, la vær at bruge de der potata ord som forkert grammatisk! Bare gentag efter mig; "Eow hør hva jeg siger tjil dig dig!"

Onkel: "Æv hør hvad jeg siger til dig dig"

Rashid; Nej nej nej! Du skal få det til at synge meget mere. Og det ikke æv, men eow! Og husk altid tj når du siger T. Og også den måde du går på, du går som en fucking advokat eller sådan noget. Læg mærke til, hvordan jeg går nu. Og hvis der er en, der ser på dig, laver du den der "hvad?". "Hvaaad?", "Hvaaaad?". Og så når du er på klub, jeg har set du står sådan der og danser. Hvad sker der? Det er ikke sådan der vi danser, habibi, lad mig vise dig. For det første: husk altid en flaske. Lewo, lad mig høre noget musik. (*Lawand starter musik*) Åh hvad sker der, hvad sker der!

SCENE 9: RASHID MONOLOG

Zaki: Synes du, det er sjovt? I elsker når perkere er perkere. I elsker det! Elsker at synge med på "Sort hættetrøje, solbriller på min øje, Deruda, deruda". /"Det er rigtig autentisk, det der, direkte fra ghettoen". Det er jo også derfor i er her i dag, så kan man sidde og se en perker på slap line. Men på sikker afstand. I ved jo godt jeg ikke lige pludselig hiver en gøb frem og råber "Hva vil du din fucking patata?!" ind i hovedet på jer. Og selv når jeg gør så er det stadig trygt. Det er jo teater.

I ka klare det – og ellers må I tage en tudekiks.
Jeg elsker tudekiks.

Det er jo fedt, når hvide, heteroseksuelle, overklassemænd, som Asger Aamund, siger til en eller anden spastisk lammet, homoseksuel perkernegerbøsse at han skal tørre øjnene og komme videre. For han ved jo, hvad han snakker om. Det har jo været hårdt for ham ikke at kunne komme ind i hans fars golfklub før han blev 18. Men ser I ham tude over det? Nej!

Noget der virkelig kan få folk til at klynke, det er når de bliver gjort til grin og hånet. Men vi har lov til at håne, spotte og latterliggøre. Det er ytringsfrihed, demokratiets inderste kerne.

Det der er så skønt ved ytringsfrihed, det er jo, at hvis vi to møder hinanden (til pub), så kan vi have en hel ærlig dialog. Altså, hvis jeg fx kommer gående ned ad gaden og møder en arisk mand som dig, så kan du sige til mig : "Hvad så din sortsmudsker, dit indavlsprodukt med forældre der er fætre og kusiner på begge sider. Har du været nede og hæve din kontanthjælp mens du bander af Danmark. Har du kørt rundt i din tyskproducerede luksusbil, i dine amerikanske jeans, med din danske blondinekæreste med din cola i hånden og svinet Vesten og alt vestligt til?"

Og jeg kan sige: "Hva så din collagen berøvede, blegfede, grisetrynede søn af en million forældre? Har du invaderet nogle lande for nylig? Tvangskonverteret nogle primitive? Løftet din hvide mands byrde og tvunget de vilde og uvidende ind i lyset, mens du røvede alle deres ressourcer og installerede dine egne pro-vestlige marionetdukker på præsidentposten? Og så bagefter klynket, når de kom herop for at søge asyl, fordi de flygtede fra de krige, du har startet?"

Og så hygger vi.

Og så kommer der lige pludselig en somalier forbi og jeg siger: "Hvad sker der din pirat. Har din familie fået slagtet nogle får på jeres altan ude i Tingbjerg? Har I revet komfuret op og lavet bålsted i stedet for?". Og han kan også mærke, det er faktisk ret hyggeligt det her.

Derfor er det også så mærkeligt med den tilgang, vi har til børneopdragelse. Der burde vi være konsekvente.

"Hvad er der galt Karoline?"

"Det er Mikkel, han sagde at jeg .. at jeg.. var en fucking luder og at jeg var hjulbenet fordi jeg havde fået så meget pik at jeg ikke kunne samle benene mere"

"Nå ja Karoline, men du vil vel ikke begrænse Mikkels ytringsfrihed vel?"

"Nej, men..."

"Karoline, der er ikke noget men efter ytringsfrihed"

Det ville jo være en konsekvent måde at gribe pædagogik an på. Det er da mærkeligt at vi forventer at børn skal have højere standarder end os selv.

SCENE 10: CARLOS DØR

Da vi var små, der hørte vi kun gangsterrap.

Musik starter. Hiphop.

Mine bedste venner var to brødre der var lidt ældre end mig. Deres far var politisk flygtning og jeg tror han var blevet tortureret i krigen, han var i hvert fald psykisk syg, og det sørgede han for at vise brødrene ved at tæske dem, ydmyge dem, tæske deres mor foran dem og til slut stikke købmandens bud ned fordi han troede han havde lavet telefonfis med dem. Han stak ham 16 gange og fik 16 år på Sikringen, der er en topsikret anstalt for psykopater. Så var han væk. Og så blev deres mor gift med Lille Mark som kun kunne tale ud gennem næsen. Vi kaldte ham for fængselsvogteren, for han gav os altid stuearrest. For det meste var det nok fortjent. Vi var vilde drenge. Hadede systemet og alt det som det stod for. Vi kaldte os Perkernation; "Yo, we are the perkernation, we kill the white, so the black survive".

Musik skift.

Det var nok også derfor, at den ældste bror begyndte at ryge heroin. Fordi han havde så meget vrede inden i. Efter at han havde røget heroin i et par år, efter han havde været inde og ude af alle anstalter og været i Efterlyst på TV2, efter han havde taget overdosis og havde været klinisk død 20 gange, der gav hans hjerte op. De fandt ham på et værelse tæt på Istedgade. Han var alene og havde ligget der i en uge. Da jeg bar kisten med ham var det eneste jeg tænkte på hvor jeg havde været og på hvordan han havde ligget i en hel uge alene på det kolde værelse. Han var 24 år gammel.

Her er et billede af mig og de to brødre fra vi var omkring 10-12 år. (Viser billede)

Når jeg kigger på det billede kan jeg ikke forstå, hvor vores håb forsvandt hen.

Ånder Stadig

Til dem af mine drenge der stadig ånder luft.
Stadig drømmer, stadig mærker Verdens duft.
Og til dem af jer der ikke er her mere
Håber at i har det bedre hvor i er.

10 år gammel, parkeringskælder
Drenge der står sammen, den her gade er vores forældre
De opdrager på os med deres bæltter
Så sir samfundet at vi selv vælger
Hvem vi vil være, men vi ved hvem vi er
Vi er bærmænd af Verden og de gør det kun sværere
For der er foragt i deres blik, det faktisk ikke digt
Ikke bare nogle ord og det er ikke bare lyrik
Det er den dybe følelse der bor i min krop
Det er følelsen af afmagt til den dag at hjertet siger stop
Det derfor at vi kun gik i flok
Derfor ravage og kaos blev vores stof
For vi ved vi er slum så vi har kun hinanden
Det er følelsen af en evig kugle for panden
Det er vanvid, det er her vi er født
Her vi vil dø hvis vi ikke kommer væk før det er for sent

Til dem af mine drenge der stadig ånder luft.
Stadig drømmer, stadig mærker Verdens duft.
Og til dem af jer der ikke er her mere
Håber at i har det bedre hvor i er.

Et år ældre, stadig tjald hver dag
Evig uro, intet sted at slappe af
For selv midt i stilhed der hørte vi kun larm
Vi var mærket af Verden, men vi var kun børn
Tænkte alt for dybe tanker for drenge på den alder
Det er svært at stå oprejst når man føler man falder
Så vi elskede det vilde for kun der ku vi glemme
Alle problemerne i skolen og problemer derhjemme
Og vi troede det passede når de kaldte os "De slemme"
Så vi tog selvhadet på os og det blev vores stemme
For når alle omkring én putter én i kasser
Ender man med at tro på at det passer
Så det ikke svært at se, hvorfor ting gik som de gjorde
For vores virkelighed den er bygget af ord
Og alt negativt om os gjorde vi til vores eget
Derfor vi vendt blikket væk når vi så os i spejlet

Til dem af mine drenge der stadig ånder luft.
Stadig drømmer, stadig mærker Verdens duft.
Og til dem af jer der ikke er her mere

Håber at i har det bedre hvor i er.

Når jeg tænker tilbage på hvordan vi var engang
Hvordan vi levede som en skygge mellem de mange
Ville jeg ønske lige nu og her var dengang
Så jeg ikke følte jeg blev nødt til at skrive den her sang
Så ville jeg skrive de her ord mens vi stadig var små
Få os til at forstå, at selvom betonen er grå
Kan himlen stadig godt være blå
Og vi kan stadig finde håb
Stadig finde håb...

SCENE 12: Hvor Zaki betror sig om kærligheden

Jeg skal fortælle jer noget. Da jeg var 15, der mødte jeg en helt fantastisk pige. Hun hed Sara, og hun kunne synge og danse helt vildt. Så var hun halv afrikaner og halv dansker, så hun var helt vildt smuk.

Jeg mødte hende til en gadefest inde i byen og hun sagde at hun skulle spille på en klub i Berlin den 27 juli og hvis jeg var der, skulle jeg komme forbi. Og jeg spillede smart og sagde "ja ja jeg kommer tit til Berlin", selvom jeg aldrig havde været i Berlin før. Dagen før koncerten havde jeg stadig ikke fundet ud af hvordan jeg skulle komme derned så kom to af mine andre venner forbi og spurgte om jeg ville med til Paris nu. Jeg spurgte om ikke Berlin var på vejen og så sagde de at det var det – agtigt. Så jeg tog mit pas og en tandbørste og så hoppede jeg ind i bilen og vi tog afsted.

De vækkede mig da vi var lidt uden for Hamborg. De sagde, at de skulle sydpå, men jeg bare kunne blaffe til berlin. Så jeg sagde vi ses og stak min tommelfinger i vejret. Og lige med det samme blev jeg samlet op af en ung fyr i en kæmpe Audi. Han kørte 250 i timen, mens han tog snitter på instrumentbrættet og jeg tænkte "perfekt!", for han kørte så hurtigt at jeg ville nå at se Sara optræde. Men efter 50 kilometer skulle han dreje af, og han satte mig af, så jeg begyndte at gå ud af motorvejen. Der kørte kæmpe trucks lige ved siden af mig og de dyttede, men jeg var ligeglad. Jeg skulle bare videre og finde Sara. Efter et kvarters tid kom der en bil hvor der stod autobahn polizei på siden. "Was machst du hier?" "Ich wølle nack berlin gehen" "Berlin? Woher bist du?" "Denmark" "Dænemark?! Hahahahaha Ja klar. Okay passport bitte" Jeg rakte ned i min lomme efter mit pas og det var der ikke, jeg havde glemt det i min vens bil. "Ich habe vergessen" "Aber natürlich, du bist illegaler immigrant!" Og de grinte bare og tog mig på stationen og smed mig ind i en celle. Fuck tænkte jeg, nu misser jeg Saras koncert. Efter et par timer kom de tilbage og fortalte at de havde tjekket mit cpr nummer og den var god nok, jeg var dansker! Så kørte de mig til stationen og jeg tog et tog til Berlin, for nu skulle jeg finde Sara.

Men jeg kunne ikke huske, hvad stedet hvor hun skulle spille hed, og jeg havde ikke Saras telefonnummer og jeg anede ikke hvor hun skulle bo. Så jeg vandrede rundt i berlin og var helt lost. Jeg ledte alle vegne og stak hoved ind på alle klubber, jeg kom forbi. Men jeg fandt ikke Sara. Da det var blevet nat og jeg var helt udmattet og sulten mødte jeg nogle punkere der boede i et besat hus og jeg kunne sagtens komme og crashe med dem. Perfekt. Jeg blev hos dem, vi trainsurfede og bummede smøger fra folk og hele tiden ledte jeg efter Sara. Så efter et stykke tid tænkte jeg, at jeg nok ikke ville finde hende, så besluttede at tage hjem til Danmark. Pludselig var der helt proppet med unge mennesker og der var musik. Jeg spurgte én mand: "hallo, hvad er det her?"

"This is love parade, man, you don't know love parade? It is techno and party and music". Der var en million mennesker og kæmpe lastvogne med soundsystems og udklædninger og folk der dansede. Og jeg tænkte, at hvis Sara var i Berlin, så ville hun helt sikkert være her. Jeg gik rundt og ledte efter hende. På et tidspunkt klatrede jeg op i en lygtepæl på Brandenburger Tor, hvor jeg kunne se udover alle menneskene, så kunne det være, at jeg kunne se hende. En million mennesker. Sad og kiggede. Men jeg fandt hende ikke. Ved siden af mig sad der

en fyr i lygtepælen og på et tidspunkt kiggede han på mig "where are you from?". "Denmark." "Denmark? Super geil. I am going to North Germany tomorrow, wanna come?"

Næste dag kørte de mig til Rostock Hauptbahnhof. Der stod jeg og gloede på en tavle og ved siden af mig stod der en fyr på måske 20, perker som mig, der også så lige så fortabt ud som mig. Jeg så på ham og sagde "Hvor er du fra?" / "Sverige" / "Sverige? Skal du gå til Köpenhamn?" / "Ja, det skal jeg gøre!" / "Skal vi gå sammen?" / "Ja, ja, det skal vi gøre" / "Okay kom så".

Så står vi og kigger. Så var der et skilt, hvor der stod "Hafen". Vi tænkte: Hafen, det må være der bådene går fra jo. Så tog vi til Hafen. Verdens mest øde station. Der var intet syn af færgen, og det første tog tilbage gik først 4 timer senere, så vi satte os på en bænk for at vente. Efter en times tid kom der en bil, og vi kiggede, og ud af bilen steg der 5 nazier. Jeg begyndte med det samme at tænke på American History X og nazier der ligger ens hoved på kantstenen og trampede. Sieg Heil! Jeg sagde "Hey, hey, vi måsta ocka" / "Hvorfor?" / "Nazier, nazier" / "Nej, nej, det er lun" / "Lun, hvad snakker du om?"

Så åbner han sin taske. I tasken har han nun chakoer, køller og alt muligt. "Hvad fanden er det her for noget?" / "Jeg har været til karatestævna" / "Karatestævne? Jeg smutter nu!"

Jeg stak af ud igennem skoven og jeg gik og gik og der var intet. Pludselig mødte jeg panserne. Første gang jeg nogensinde var glad for at møde politiet. Jeg stoppede den og på dårligt tysk fik jeg forklaret at jeg kun er 15 år og er fortabt og vil hjem til Danmark. De kørte mig hen til færgen.

Jeg har aldrig i mit liv været så glad for at høre danske stemmer og for at vende tilbage til Danmark som jeg var der. Jeg havde lyst til at lægge mig ned og kysse jorden. Jeg kørte på røven tilbage til kbh. Da jeg kom til hovedbanen gik jeg hen til Saras lejlighed, for hun havde fortalt hvor hun boede. Der var ikke nogen dørklokke så jeg kravlede op af nedløbsrøret til første sal og bankede på hendes vindue. Hun åbnede og forstod ikke hvad jeg lavede der. Jeg sagde at hvis hun lukkede mig ind så ville jeg fortælle det. Det gjorde hun, jeg fortalte hvad jeg lige har fortalt jer og så var vi sammen.

Og jeg havde aldrig elsket nogen så meget som hende.

AMAZONE

Hun er smuk som en drøm men ved det ikk
For hun er ikk typen der vil være den chick
Som alle fyre bare vil gi noget ..
Hun står op for undertrykte, ser det som sin pligt
At kæmpe for dem der har det svært
Har ikk brug for Che Guevara badges for at være revolutionær
For det flyder i hendes blod
Kampen for retfærdighed er altid i hendes hoved
Selv når det går af mode
Den her pige kommer rimelig tæt på perfekt, helt ægte
Modig med et giftigt intellekt
Hun vil dø før de får hende til at knæk
Den ene procent stopper ikke så hun holder aldrig kæft
Ikk optaget af ideologi
Ikk optaget af hvad andre folk vil sige
Den her pige går på sin egen sti
Selv hvis de dræber hendes krop vil hendes sind dø frit
Hun vil stadig dø fri

En Amazone
Ikk nogen mands kone
Ikk skabt til at stå bag nogen mands trone
En Amazone

SCENE 13: HVOR ZAKI FLYTTER IND HOS SIN FAR

Da jeg var omkring de 18, havde jeg ikke set min far i mange år. Det var selvfølgelig noget der altid havde fyldt meget i mit liv. Især fordi at han var linket til det der gjorde at jeg altid følte mig anderledes og altid blev behandlet anderledes. En dag kørte mig og mor en tur og talte, og på et tidspunkt sagde hun at vi faktisk var lige ved siden af hvor han boede i Lindevangen på Frederiksberg og vi da kunne køre forbi og se om han var hjemme.

Zaki: Da min far var færdig med sin bachelor døde hans mor og han ville væk fra Egypten fordi det mindede ham om hende. Derfor rejste han.

Far: Ja, for satan, jeg rejste ud i verden. Jeg rejste til Indien, Amerika, Sydamerika og Europa. Jeg har været i USA. Kender du godt USA? Det er meget flot. Meget flot. Men de ved ingenting. De er capuccino i hovedet. Jeg har rejst over det hele verden. Jeg kom til Indien. Jeg kører i bil. Lige pludselig stopper bilen, jeg siger "hvad laver du?". Han siger "det er en ko". / Sig til den ko, at den skal gå med sig. / Nej, det kan jeg ikke. / Hvorfor ikke? / Fordi det er min gud. / Din gud? Er du tosset? Jeg skal spise din gud til hamburger i morgen.

Zaki: På et tidspunkt endte han i Danmark.

Far: Danmark! Ej, for satan. Dengang Danmark var et rigtig dejligt land. Nu har de lavet ligesom USA. Hvorfor det? Dengang alle danskere var meget søde og gode. Når der kom fly fra Egypten, så var der masser af blondiner der stod og ventede på os og sagde hej med dig og hvordan går det.

Zaki: De tog i hvert fald virkelig godt imod ham. Han elskede det og besluttede sig for at blive her og tage sin kandidat på landbohøjskolen. Han er agronom, og på et tidspunkt flyttede han til Øresundskollegiet på Amager. Der boede min mor også og det var der de mødtes.

Far: Din mor var meget smuk dengang.
Ja dengang var hun så flot. Pia – hun hedder Pia – ligesom Pia, kender du godt Pia Kjærsgaard? Ægte dansk blondine. (Til en pige i publikum: Ligesom dig. Meget flot. Hvad hedder du? Hvor gammel er du?)

Zaki: Far faldt for mor og resten er historie. Men dengang passede hverken faderrolle eller forholdsrolle særlig godt på ham. Han kunne fx finde på at komme hjem med en flaske dyr champagne i stedet for bleer.

Far: Ja det var meget dyr champagne, hvorfor kan du ikke lide det?! Jeg er gået på kasino og spille kort med vennerne. Hvorfor altid råb og skrig? XXX Skal du blive sur, hvis jeg kommer til dig med champagne? Nej!

Zaki: Til sidst gik det ikke mere og de gik hvert til sit.

Så gik der lang tid, hvor jeg ikke så ham. En gang jeg kan huske rigtig godt var da jeg var 11 år og jeg ikke havde set ham i meget meget lang tid. Jeg mødte ham tilfældigt på motorkontoret og pludselig stod han der. Det var lige før min fødselsdag, og han sagde at han ville komme og at han ville tage mig med til Egypten og dykke. At jeg skulle se min familie og han ville give mig et dykkerur. Da det blev min fødselsdag sad jeg hele dagen og ventede og ventede og ventede.

Du kom aldrig. Spillede du kort? Hvor var du henne?

Overgang i musik. Pladespiller.

SCENE 14: HØJSKOLEN

John: Hold da kæft, hvor var det flot! Det var så flot. Ja, hej, jeg hedder John og jeg kommer fra noget, der hedder Vestbirk højskole. Vi har lavet et nyt tiltag, der hedder Etnolinjen – for at få flere etniske, kulturelle – øh – minoriteter, ud på de danske højskoler. Højskolen er et super fedt sted, man kan lave musik og folk bor der. Er det noget, du kunne have lyst til?

Zaki: Hvad koster det?

John: Det koster 30.000 kr.

Zaki: Det er mange penge.

John: Ja, men det kan vi faktisk betale for dig, fordi du er

Zaki: Okay, hvor er det henne?

John: Det er i Jylland.

Zaki: Jylland? Det er jo sygt langt væk. Hvordan skal jeg komme derhen?

John: Vi kan faktisk også sørge for, at du får nogle penge til transport til og fra højskolen.

Zaki: Okay, vildt nok. Ja okay, men jeg skal jo også købe smøger og sådan. Kan ikke bare gå rundt uden en krone på lommen jo.

John: Nej det kan jeg godt se. Hmm. Ved du hvad lad mig lige tale med ledelsen, fordi det tror jeg faktisk godt kan lade sig gøre. Altså at du får lidt lommepenge hver uge. Selvfølgelig skal du da ikke gå rundt uden lommepenge, det er da klart!

Zaki: Fint nok, så lad os gøre det.

John: Velkommen til Vestbirk højskole – det er så dit værelse.

Zaki: Undskyld John? Der er fire senge, skal jeg bo sammen med tre andre?

John: Ja, det havde vi tænkt os.

Zaki: Okay, men øh, det er bare fordi, du ved øh, jeg er muslim, ikk, det er bare sådan – det der med at sove sammen med andre, der ikke er muslimer. Altså, hvis jeg skal bede, eller hvad hvis de tager skinke med ind på værelset.

John: Skinke? Skinke? Ej, ja, det kan jeg godt se. Jamen, jeg tror godt, at det kan lade sig gøre, at få et eneværelse. Det tror jeg godt, at jeg kan argumentere for hos ledelsen. Selvfølgelig skal der da ikke være skinke på dit værelse.

Zaki: John, øh, jeg tænkte på – må man egentlig ryge her?

John: Nej, det må man desværre ikke.

Zaki: Okay, hvad skal jeg så gøre med min vandpibe?

John: Din vandpibe? Det er en del af jeres kultur, eller hva – ej, nu vil jeg ikke sige jeres, vel, men det er en del af den kulturbaggrund, eller? Nu skal jeg jo ikke stå og sige, at der er noget, der er bedre end andet, altså jeg er jo ikke pianist.

Zaki: Ja, okay. Whatever. Jeg havde bare forstået, at I var sådan et tolerant og mangfoldigt sted. Så forstår jeg ikke, hvad skal jeg så gøre med min vandpibe?

John: Ja, jamen det er vi da også... Ja, øh... Nej, det kan jeg godt se. Ved du hvad, jeg tror faktisk godt, at vi kan give dig en eller anden særtilladelse, jeg taler med ledelsen, så du kan ryge på dit værelse.

SCENE 15: SKJULT VS ÅBENLYS RACISME

Jeg elsker åbenlys racisme. Jeg elsker det. Fordi man skal ikke bruge så meget energi på at finde ud af om det nu rent faktisk også ER racisme. Enhver person, der har været i tilpas mange situationer, hvor man skal prøve at afkode, hvad der bliver sagt, ansætter på et tidspunkt sådan en kodebryder, som kan sidde oppe i ens hoved og hjælpe med at oversætte, hvad folk i virkeligheden siger.

Feks stod jeg ude foran et teater hvor jeg lige havde spillet en forestilling sammen med en masse andre med "anden etnisk kulturel og mangefarvet baggrund end dansk". Vi stod og røg en smøg. Så kom der to ældre damer ud, og så siger den ene ældre dame: "Tusind tak for en fantastisk forestilling" – for sådan taler ældre damer - og vi siger "Selv tak" og så siger hun "Er I skuespillere?". Og jeg tænker, det er da et mærkeligt spørgsmål, hun har jo lige set os på scenen.

(Til kodebryderen) "Hey, hey, hvad foregår der?" / "Ganske rigtigt meget besynderligt spørgsmål, men hun kunne også mene om I var uddannede skuespillere".

Så siger hendes veninde "Neeeej skat, de er da sådan nogle præmieperkere"

Jeg siger "Hvad sker der?" og han siger "Nu begynder der at være noget. Men fortsat ikke godt nok grundlag til en bevisførelse" Og så fortsætter hun "Ja jeg kender godt sådan nogle som jer. Jeg er jo sagsbehandler, så jeg har nok nogle af jeres forældre" Og så vågner Holmes op og siger "Den er der! Jeg kan fælde dom. Hun antager ting om jer udelukkende baseret på jeres etniske ophav"

Og nu sidder I måske og tænker "arh det er da ikke racisme, du er da bare lidt sart" – og det er jo fordi, I forestiller jer racisme som en svedende mand i netundertrøje, der står og heiler mens han råber "Jeg har set en rigtig negermand". Sådan er racisme desværre ret sjældent.

Og jeg er ikke sart. Jeg synes faktisk at man skulle afskaffe alle de der æreskrænkelser, blasfemi og racismeparagraffer. Jeg synes, det er meget federe at vide, hvor man har folk. Ellers belønner vi jo bare dem, der er retorisk stærke.

Hvis nu f.eks. Svend Åge står nede på torvet og råber "Hallo din grimme avekat! Kan du skride tilbage til primitive stammesamfund?" Så er de fleste nok enige om, at han lyder som en bøv. Men hvis han nu sagde "Der findes mennesker, der ikke hører til i Danmark. Og det kunne måske tænkes, at der fandtes lande, der ville værdsætte deres medbragte middelalderlige normsæt i højere grad, end vi gør i Danmark. Og der kunne de jo passende flytte hen". Jamen så ville han blive ansat som fast klummeskribent på Berlingske.

SCENE 16: MISFORSTÅET TOLERANCE

"Hey, John, John, John, John, John, John, John. Jeg har et problem. Det er fordi, jeg er jo blevet gift med min kusine. Hun er 12 år gammel.

John: "Nååårh, for satan.

Zaki: Ja... Det er ikke det, der er problemet. Det der er problemet, det er. Jeg var jo til møde nede på fritidshjemmet, og så sagde de til mig at min kone, hun havde fjollet rundt med en fra grøn stue nede i puderummet. Og det kan jeg ikke have, John.

John: Ej, det kan jeg godt forstå.

Zaki: Og så er det, jeg tænker, John. Vil du kunne hjælpe mig med at arrangere en stening?

John: En stening? For satan... Hold nu kæft. Den var sgu lige lidt slemmere.

Zaki: Ja, for det jeg tænker, det er, der er den der fællesplads, der nede ved flagstangen. Og så kan vi lave arrangementet dernede. Så kan jeg lave et Facebookevent og invitere folk og sådan.

John: Arj. Arj. Jo, altså jeg kan prøve at høre ledelsen. Det kan jeg prøve at tage op med ledelsen og høre, om det ikke kunne lade sig gøre. Selvfølgelig skal du da have lov til at have din stening.

Ku man forestille sig, at der kunne være musik til sådan en stening?

Zaki: Musik?

John: Du ved, de der afrikanske lyde.

Zaki: Hvad?

John: Det der pftpft.

Zaki: Men for at være ærlig, så var musik nok en af grundene til at det gik mig anderledes end mine barndomsvenner. Det gav mig et frirum.

Beatbox

SCENE 17: POSITIV SÆRBEHANDLING

Men jeg begyndte at opdage fordelene ved at være perker. Fx når man kom ind på hele den der kulturelle scene – alle de der akademikerpiger, de elskede det. De syntes det var vildt interessant. "Gud er du vokset op i en ghetto?!" Ja... "Ej, var det ikke rigtig hårdt?" Jo, det var ret hårdt!" "Okay vildt. Ej, vil du ikke fortælle om det? Jeg er rigtig interesseret i sådan nogle ting. Har du set nogen blive skudt?" "Jamen lad os gå hjem til dig så kan vi sidde på din seng i ro og fred mens jeg fortæller".

Og teaterfolkene elskede det. De syntes det var "så interessant med nye stemmer på de danske scener".

Zaki: Eow, er det ikk dig der er chef for Det Kongelige Teater?!

Erik: Øh jo, jo det er det.

Zaki: Helt sikkert. Kender du mig?

Erik: Øh nej, nej, det gør jeg desværre ikke.

Zaki: Jeg er ved at skrive et stykke her på dit teater.

Erik: Dejligt. Fortræffeligt.

Zaki: Ja, men jeg har hørt, at det ikke er sikkert, at I vil støtte det?

Erik: Okay, det ved jeg umiddelbart ikke noget om.

Zaki: Okay, men støt det lige.

Erik: Hø, hæ.

Zaki: Jeg mener det, støt det lige!

Og så fik jeg penge! Og nu står vi her.

SCENE 19: DET SMUKKE ISLAM

Min mor og jeg kørte forbi min far, han var hjemme, og han havde ændret sig meget. Et par år tidligere havde han været ude for en tragisk ulykke, hvor min kusine på 14 mistede livet og han blev invalideret. Før det var han ikke særlig religiøs, men efter det begyndte han at tænke på, hvor skrøbeligt livet er.

For mig var det fantastisk at min far havde ændret sig sådan. Det betød at han havde tid og lyst til mig. Vi begyndte at tale hver dag.

Han fortalte mig om Profeten og hans liv. Om hvor tålmodig og kærlig han havde været. Hvordan han var vokset op i et samfund, hvor man begravede pigebørn levende, fordi man kun ville have sønner. Hvor den familie man blev født ind i, afgjorde ens status. Og hvor revolutionært det så havde været, når Profeten sagde at en hvid ikke var bedre end en sort, en sort ikke bedre end en hvid. At en rig ikke var bedre end en fattig og en fattig ikke bedre end en rig. At en mand ikke var bedre end en kvinde og en kvinde ikke bedre end en mand. At det var afgjort af ens handlinger. Men at handlinger ikke altid var, hvad det så ud til. At det var intentionen, der betød noget. Om hvordan Profeten lærte sine følgere at tilgivelse var bedre end straf og at man ikke skulle tale dårligt om hinanden. At man skulle give hinanden benefit of the doubt. At et smil er en god gerning. At man skulle hjælpe de svage. Holde sit ord.

Jeg hørte om Sahaba, profetens ledsagere, og hvor gode mennesker de havde været. Jeg hørte om Satina Khadiga, der var selvstændig forretningskvinde og ansatte Profeten. Hun var profetens første kone og hans store kærlighed, og han gik imod normerne ved at blive gift med en langt ældre kvinde der oven i købet var hans chef.

Så kom jeg med til Zawiya, der er et hus hvor far mødtes med en masse andre mennesker for at få undervisning, spise mad sammen og lave dhikr, der er en slags meditation.

Alle var kærlige og hjælpsomme. Jeg mødte aldrig fordømmende blikke eller bedrevidende ord. De var ligesom de mennesker jeg havde læst om. Det var som om, jeg havde fået en ny familie. Jeg tog til Sudan og stod på et tag og så hvordan 200.000 mennesker lavede dhikr på samme tid. Det var berusende. Jeg følte at mit hjerte var fyldt af lys.

SUFI-DANS

SCENE 20: 9/11

Lydmontage fra 9/11

Hvor er du fra?

Hvor er du fra?

Er du muslim?

Hvorfor gjorde de det?

Hvorfor gjorde de det?

Går du ind for kvindeundertrykkelse?

Hvor er du fra?

Hvorfor gjorde de det?

Går du ind for stening?

Hvorfor gjorde de det?

Hvor er du fra?

Hvorfor gjorde de det?

Hvor er du fra?

SCENE 21: ZAKI FORSVINDER FRA DEN DANSKE SIDE

Og I spørger mig hvilken side jeg står på. Hvem jeg holder med. Om jeg er med eller mod. Og jeg siger mod. Jeg har valgt jer fra. Som i valgte mig fra. Skåret jer af. I findes ikke længere i mig og jeg findes ikke hos jer. Jeg lever i parallelsamfund. I gyder. Bag facader. Jeg færdes i skygger. Kommer ud om natten når jeres øjne ikke længere kan se. Jeg er perker. Egypter. Muslim. Selv når I sagde, at jeg var velkommen, var det kun på jeres præmisser. Og hvis jeg ikke drak, og hvis jeg ikke gik i byen, og hvis jeg ikke havde kærester, så var det lige meget, hvor meget jeg bidrog til samfundet, hvor meget skat jeg betalte. Det var ikke godt nok. Jeg var stadig mistænkelig. Stadig potentiel terrorist. Stadig alt jeres angst personificeret.

SCENE 22: SLÅ OP MED KÆRESTE

Da jeg havde været sammen med Sara i 4 år, fortalte hun mig, at hun var blevet gravid.

Men jeg tænkte mere og mere, at det ikke var hende, jeg skulle være sammen med. Fordi hun var ikke muslim. Og jeg havde ikke forestillet mig at få børn på den måde. Jeg ville forloves og så giftes og så flytte sammen og så få børn. Og jeg ville have at mine børns mor var muslim. At hun var egypter. For så ville de være $\frac{3}{4}$ egyptere og kun en fjerdedel danskere, og så ville de måske ikke være så forvirrede, som jeg var.

Så jeg sagde til hende, at det selvfølgelig var hendes beslutning i sidste ende, men at jeg ikke syntes, vi var klar. Hun fik en abort. Jeg var med hende nede på klinikken og hele natten efter. Og hun stoppede ikke med at græde, og det dræbte mig. Så jeg lå og holdt hende i mine arme, men jeg kunne mærke hvordan hun langsomt gled væk. Og forsvandt.

SCENE 23: FORTSÆTTELSE AF SIDSTE SCENE

Salam aleikum brødre og søstre!

Den danske regering kræver af os, at vi skal tage afstand. Vi skal tage afstand fra ISIS, fra kvindeundertrykkelse, fra æresdrab.

Men hvad med den danske regering selv? Den danske regering, der færdes på bonede gulve og gladelig trykker fedtede hænder med despoter og diktatorer i Mellemøsten, så længe de sælger dem deres olie.

Og de snakker om ISIS, men hvorfor er der ingen, der snakker om muslimer, der bliver slagtet af buddhister i Myanmar? De snakker om Syrienskrigere, men de snakker ikke om dem, der tager til Israel og kæmper for IDF. De snakker ikke om, hvor undertrykkende regimer er, så længe de tjener deres interesser. De holder et minuts stilhed for de 3000 døde under 9/11, men jubler højlydt når hundreder af tusinder dør i Irak, Afghanistan, Syrien, Palæstina.

Og jeg forstår dem, der tager til Syrien og kæmper. For hvad er alternativet? At se på. At lade stå til. At acceptere spillereglerne. At stemme på det ene eller andet parti og se dem bryde løfter i fire lange år. Og så skulle gå op og sætte et kryds når der bliver udskrevet valg igen? At leve bedøvende livsstil? At drikke os ihjel? At ignorere at verden bløder. At være døve, stumme og blinde. Og lade os suge ind i kapitalismens løgne om en bedre verden, hvis bare vi køber den nyeste iPhone og et større TV?

Nej, vi har mål. Vi har andre værdier. Vi vil rejse os. Og I ved ikke, hvilken retning vi vil løbe, men vi vil løbe.

SCENE 24: ZAKI FORTÆLLER

Og min ven sagde, hvorfor kender du så mange piger akhi, du skal stoppe med at hilse på dem på gaden akhi.

Og min ven sagde; du skal finde en god muslimsk pige akhi. En der er ren. En der ikke har talt med fyre før.

Og min ven sagde, hvad er det for noget tøj du går i? Du skal have skæg, fødselsdag er bidaa innovation, du skal ikke holde jul, for vi dyrker ikke de hedenske skikke. Og du skal stoppe med at tage med din far til zawiya for sufier er afgudsdyrkere, akhi.

Og min ven sagde, se på de homoseksuelle. Se hvor beskidt de lever.

Og min ven sagde, du skal stoppe med at lave musik, musik er haram.

Og min ven sagde, alle der ikke er muslimer ender i helvede, akhi.

Og min ven sagde, hvor er du fra. Det er på tide at tage et valg akhi. Det er på tide at tage et valg.

Og så stod jeg i mit barndomshjem. Og min skolepsykolog var der og han havde min vens ansigt. Og han sagde, du må vælge. Og jeg kiggede på ham og han smilte. Og jeg kiggede på min mor og jeg kiggede på min far. Jeg kiggede på alle de folk der var der, og alle dem der ikke var der fordi de ikke passede ind.

Jeg sagde til min ven hvordan kan du overhovedet snakke om rene piger, når du selv har været over hele byen?

Jeg sagde, hvordan kan du dele mennesker op i ren og beskidt?

Jeg sagde, tror du, at det er hvilket tøj man går i og om man har skæg, der afgør om man er et godt menneske.

Og jeg sagde hvordan kan du forlange at danskere skal respektere dig, når du ikke respekterer dem? Og hvordan kan du forvente at de skal lade dig leve som du vil, når du ikke vil lade homoseksuelle leve som de vil?

Og jeg sagde hvordan kan du reducere religion til haram og halal akhi?

Er du gud siden du ved hvem der kommer i himmel og helvede akhi?

Hvordan kan du glemme at smile, men huske at dømmes akhi?

Kan du se ind i folks hjerter akhi?

Hvorfor taler du ikke mere akhi? Hvor er dine ord blevet af akhi?

SCENE 24 ½

For eller imod. Fodboldkamp

Er du for eller imod demokrati? Er du for eller imod ytringsfrihed? Er du med eller i mod vesten?

I opfører jer alle sammen som om det er en eller anden fodboldkamp.

Billeder i JP

Min ven han sagde til mig, du skal se, der er nogen, der har tegnet nogle rigtig klamme billeder af profeten i Jyllandsposten. Dem skal du se! Hvorfor skulle jeg se dem? Det er som hvis du fortæller mig at der står en fyr nede på torvet og hvia jeg putter 20 kroner i hans hat, så sviner han min mor til. Hvorfor skulle jeg så frivilligt gå derned?

Men jeg så de lortebilleder. For at være helt ærlig, så blev jeg ikke provokeret. For jeg så ikke Profeten. Og det eneste jeg så, var en eller anden tosset tegners tossede idé om tossede muslimer.

Hvad er folk sure over? Tegne tegning?

Hvad fuck er det, de bliver så sure over?

(Tegne tegning). Det er Muhammed. Er der nogen af jer, der er sure? Er I sure eller hvad? Er I sure? Nejnejnej, vent lige lidt. Det er ikke Muhammed, det er en tændstiksmand. Nejnej, det er Muhammed. Det er ikke Muhammed, det er en min nabo, Muhammed Ali. Nej, det er Muhammed, nu har vi krænket billedforbuddet.

Muslimer går amok, men ved ikke, hvad Danmark er

Og så går alle folk amok. Hey han skal ikke sige muslimer er voldelige! Lad os brænde nogle ambassader ned for at bevise, at vi har ret. Og så brænder de den forkerte ambassade ned!

De vidste ikke engang hvor Danmark var. De bor i et eller andet undertrykkende land, 5% af befolkningen ejer hele lortet, du bliver tortureret og fængslet for hvad som helst, folk forsvinder bare, corruption, nepotisme – men hey! Der er nogen oppe Nordpå, der har tegnet nogle rigtig klamme billeder. Det kan vi gøre noget ved.

Afledningsmanøvre

Det er afledningsmanøvre! Ligesom her – klimaet er ad helvede til, velfærdsstaten er ved at blive afviklet, forskellen mellem rig og fattig bliver større og større, men hey – der er en censor i Kokkedal, der ikke vil give hånd! Lad os snakke om det.

Genoptrykke tegningerne + delegationen viste dem rigtig meget, hvis I er imod dem, så ikke vis dem

Og alle snakker om, at de er bange for at genoptrykke de der tegninger. Hvorfor? Hvad er det, I er bange for? Kommer det ikke an på intentionen?

Der er jo nogen der har vist tegningerne rigtig meget. Der var jo fx en hel delegation, der rejste rundt i Mellemøsten med tegningerne i deres mapper. De viste dem til en hel masse. Tror I bare, at de rejste rundt med blanke papirer? ”Prøv at høre, der er nogen, der har tegnet nogle rigtig klamme billeder

af Profeten – men af respekt for Profeten, så vil jeg ikke vise dem, selvfølgelig. Prøv bare at forestille jer dem – de var rigtig klamme”. Nej nej, de havde tegningerne med. Hvis I har så meget imod dem, så lad være med at vise dem, det er fucking hykleri. Hvis det ikke var på grund af jer, var det kun de 10 tosser, der læser Jyllandsposten, der havde set det lort. De lavede reklame for dem, jo!

Danskerne klapper i hænderne

Og så sidder alle de hvide og tænker “Det er godt, at det er en brun, der tager selvopgøret. Det er så vigtigt! For vi danskere, vi er faktisk ikke sensitive. Og det er så underligt, at de der muslimer kan blive så sure over, at man laver lidt sjov med deres symboler. Det bliver vi jo ikke. Vi er kommet videre. Fuldstændig.”

Spis en tudekiks

I har alle sammen så fucking travlt med hinanden. Se hvad ham der laver – se hvad hende der laver. Men prøv at hør – jeg har ikke tænkt mig at vælge et hold. Fuck jer alle sammen. Jeg har ikke tænkt mig at vælge hold. Fucking æd en tudekiks eller spyt jer selv i fjæset. Jeg er træt af det her lort.

Musik – det hele går amok, absurditet.

SCENE 25: SIDSTE MØDE MED SARA

Zaki: Sara! Sara! Sara! Hej. Lang tid siden. Har du det godt? Jeg tænkte bare på min mor. Og så tænkte jeg på dig. Nej, nej, nej, hvad snakker du om, nej.

Og min mor hun er også muslim. Eller hun er ikke muslim. Og så tænkte jeg også på min far, og han sagde til min mor at hun skulle gå, når hun ikke var muslim. Og så sagde jeg til dig, at du skulle gå. Men jeg tog fejl, jeg...

Ventventvent.... Jeg har skrevet en sang til dig.. Sara vent. Jeg skal lige synge en sang til dig.

HVIS JEG FORSVINDER

Hvis jeg forsvinder
Bliver væk i nogle dage
Vil du så blive her
Eller gå som du sagde
Hvis jeg forsvinder
Bliver væk i nogle dage
Vil du så blive her, tilgive mig
og vente på at jeg kom tilbage.

Nu er der gået tid har du mærket et savn
Mærket et sug når du hører mit navn
Har du set mig som skygge når du gik på din vej
Lever mit minde stadig i dig
Husker du andet end svigt
Elsker du stadig, er det helt væk
Ved ikk hvornår det begyndte at gå galt
Måske det var gradvist fra håb til fatal
Ved ikk hvorfor jeg ikke ringede før
Ikk tog et fly og bankede på din dør
Ikk sagde de ting jeg virkelig følte og mente
Hvorfor åbnede jeg mig først op alt for sent
Så mange ting jeg ikk turde at fortælle
Af frygt for du ikk ville være der når jeg kom hjem
For alle forsvinder og vender sig væk
Men jeg står tilbage og du bliver i mit blik

Hvis jeg forsvinder
Bliver væk i nogle dage
Vil du så blive her
Eller gå som du sagde
Hvis jeg forsvinder
Bliver væk i nogle dage
Vil du så blive her, tilgive mig
og vente på at jeg kom tilbage.

Husker dengang hvor det kun var mig du ville ha
Hvor du ikke troede på at der ville komme en dag
Hvor du ikk havde det sådan at jeg var dit alt
Men jeg vidste det ville ske for jeg lever fatalt
Jeg sku ha hoppet og levet i håb
I stedet for aldrig at leve og dø uden at stå
Hvis jeg havde givet dig mig ku du forstå
Hvad det virkelig var jeg ventede på
Men det svært at blive elsket når man hader sig selv
Ikke fortjener bedre end det man nøjes med
Så når perfekt ser min vej ved jeg det ikk vil vare ved

Kun til det ser hvad jeg er og ikk vil være med
Inderst inde ved jeg at du fortjener bedre
Ville stadig ønske at du var med mig
At du ku elske mig på trods af mine fejl
Så ku jeg måske en dag se i et spejl

Zaki: Hvad? Hvad er der galt? Det var bare.... Nej. Jeg tænkte at øh.. Eller jeg håbede, at vi måske. At du ville. Jeg tog fejl, eller. Give mig en chance til eller et eller andet.

Zaki: Gift? Hvornår? Eller. Med hvem?

Zaki: Og I har tænkt jer at beholde barnet?

Zaki: Selvfølgelig. Så tillykke. Det er jeg glad for at høre. Jeg ved ikke. Så farvel.

Hvis jeg forsvinder gentages – køres ud i total nedtur – der kører over i glad sang.

SCENE 26: KAMÆLEONEN

Totalt skift -i lys. Nyt kapitel i livet.

Zaki: Hey Morten!

Morten: Hey Zaki mand. Ved du hvad, super fedt interview i Information den anden dag. Virkelig skarpt du.

Zaki: Tak, tak skal du ha.

Morten: Det er jo en virkelig skarp pointe det her med, at der er frit valg på identitetens hylder.

Zaki: Ja, altså det jeg forsøgte at påpege...

Anna: Hey Zaki!

Zaki: Anna!

Anna: Hvad sker der Zaki?! Hvor fuck blev du af i går?! Det var sygt nice efter du smuttede!

Zaki: Var det nice *fordi* jeg gik?

Anna: Haha, nej nej...

Zaki: Haha, aj jeg tog bare hjem, var helt færdig..

Abud: Åååh sker der Zak! Lang tid siden wallah..

Zaki: Hva så Abud?

Abud: Skerrer, er det din dame eller hva?!

Zaki: Nej nej det er Anna, Anna det er Abud.

Anna: Hej.

Abud: Skerrer smukke. Ved du ikk hvem jeg er? Zak, fortæl hende lige hvem jeg er...

Amo Abdu: Asalaaam Aleikum Amoooo!

Zaki: Aleikum salam, ezayak ya amo? Amel eh?

Amo: Ah alhamdulillah, Karim, han har det godt. Han fik 12! Han er meget klog dreng. Jeg er stolt, jeg er meget stolt af ham.

Anna: Aj hvor nice!

Bo: Yo, yo whats good my nugguh?!

Zaki: Hva sker der Bo?

Bo: Not much, chilling. Feel me?!

Abud: Eow ka du ikk snak dansk dig?

Bo: Jo det ka jeg godt, men jeg har været i New York i et par år, så har lidt glemt hvordan man snakker dansk. Det er jantelovsprog, you feel me?

Abud: Welak snak dansk dig. Du i Danmark nu.

Zaki: Haha, kommer fra dig Abud? Halvdelen af dine ord arabiske.

Abud: Ja ja men stadigvæk G. Principielt.

Oh, my god, oh my god, Zaki, brother, where you been?

Dauda, how are you doing?

Me, I'm good, what about you? You used to come every sunday to Fælledparken! Every sunday we would be out there we would make the boomboom and the barbecue, where you been?

I've been busy, Dauda, I've been...

Me, I don't care about all dis, me and you, and you and you. We need to go to Fælledparken. Right now. And we listen to some music. Mister Turkman Souljah, please, please, Mister Turkman Souljah. Oh my God! Oh my God!

Trommedans – alle tager med til Fælledparken

Zaki reinacter Charlie Hebdo:

Wowowowowow.

Hey – tranquile!

Tranquile? Eh – Charlie Hebdo – eh?

Oh, nonono, heh, nonono, hehe, je ne suis pas Charlie Hebdo. Eh – je suis... un baguette!

Un baguette?!?! Du er un baguette? Oh de karikateur de profette Mohammed?
Eh?

Oui. S'il vous plait! Tranquile!

Oh no no, fuck you! Bang! Bang! Bang!

Oh my God. What is this? Oh my God. Oh I'm dying. Morte! Mondieu! Oh nono, not mondieu, je sui un artiste. I'm dying. Oh my God.

Rigtigt skud.

Det er vigtigt, at vi tager det her alvorligt.

Jeg mener, at det er på sin plads at bede alle muslimer om at tage afstand fra det her. Det er et angreb mod ytringsfriheden. Det er et angreb mod vores levevis.

Zaki: Jeg vil gerne lige bruge et øjeblik på at sige, at jeg som dansk muslim tager fuldstændig afstand fra det, der er sket. Det der er sket afspejler på ingen måde Islam eller profetens sædvaner. Det har intet med Islam at gøre. Det synes jeg er enormt vigtigt at understrege.

Hvorfor skal jeg tage afstand? Tog Lars Løkke afstand fra Breivik fordi han er kristen eller hvad?

Hvorfor fuck kigger I sådan der på mig? Hvorfor kigger du så mærkeligt på mig. Er det fordi, jeg ligner ham, der pløkkede? Jeg ligner også ham, der blev pløkket.

Her forleden dag, ikke, der sad jeg i toget – og jeg er selv muslim – men der sad en fyr med langt skæg og stor taske, og jeg blev helt vildt nervøs. Og så tænkte jeg, det er jo langt ude det her – skal jeg ringe til nogen? Det er jo også vildt paranoidt at ringe til nogen, hvis det så ikke var noget. Så jeg gik bare ud af toget. Jeg skal i hvert fald ikke dø. Men jeg blev ved med at tænke på det – tænk hvis det var i dag, at der skete noget, og jeg så ikke ringede

Nu er det vigtigt at vi holder sammen og ikke bruger det her som en lejlighed til at lægge vores muslimske medborgere endnu mere for had.

Ventventvent – jeg vil gerne lige spørge om noget. Hvad er det helt præcis, vi har set her den sidste halvanden time? Det skal jeg fortælle jer. En fuckfinger til Danmark. En spytklat i ansigtet på det land, der tog Zaki Josef og hans familie ind. Og uden hvilket, han intet ville være.

Hvad for noget? Det som jeg har set den sidste halvanden time, det er en eller anden fucking brunnæset Onkel Tom, en eller anden Nazer Khader wannabe, manden, han sidder på knæ med sin tunge oppe i danskernes røv og siger. "Åh,

accepter mig, lad mig være dansker. Accpeter mig!". Og hvad gør han for det?
Han sælger sine egne.

Det her var jo en halvanden times skråsikkert vrøvl fra Zaki. Er vi blevet klogere?
Nej! Står terroristerne stadig udenfor vores dør? Ja! Tog han et standpunkt? Nej!

SCENE 29: TROSBEKENDELSE

Musik start.

Hvad mener du selv? Hvad mener du selv?

Jeg tror at alt hvad jeg ved er noget jeg tror og alt hvad andre tror de ved, bare er noget de tror.

Jeg tror at det er svært at sige hvad man tænker fordi ord er fattige og sprog er fastlåst til bestemte erindringer.

Når du siger islam tænker du vold, terror, kvindeundertrykkelse, stening men jeg tænker barmhjertighed, kærlighed, at et smil er en god gerning.

Når du siger Vesten, tænker du demokrati, oplysning, kvindefrigørelse, men jeg tænker dronebomber, invasionskrige og hykleri.

Jeg tror den profet du ikke kan lide, er en anden end den jeg elsker.

Jeg tror at det letteste er at søge de lette forklaringer. Det er flygtninges skyld. Det er muslimers skyld. Danskere er racister.

Og jeg tror at iagttageren er en del af det iagttagede. Som i kvantefysik.

Jeg tror at vi er lige dele kød og ånd. At vi er blod og lort og affaldsstoffer og at vi er tanke og vision og hjerte.

Jeg tror på at når vi ser alt igennem vores jeg er vi aldrig tilstede. Fordi vi er altid bag refleksionen og analysen.

Jeg tror på at det er derfor vi søger de øjeblikke hvor analysen forsvinder, i dansen, i rusen og i orgasmen. Hvor vi bliver opløst i nuet og bliver evige og uden for rum.

Jeg tror at fysikere taler om det præcis samme. At på et atomart niveau er det en illusion at der er forskel på mig og dig og alt omkring mig og inden i mig. Fordi vi er gjort af det samme stof. Skabt af døde stjerner.

Jeg tror, at tid kun er lineært i vores begrænsede perspektiv.

Jeg tror, at jeg samtidig er drengen, der ser Scarface med mine venner og manden, der fortæller om det.

Jeg tror, at mine venner lever videre i de historier, vi fortæller.

Jeg tror, at hvis vi forsvandt ind i nuet, er vi evige.

(Da jeg var lille kiggede jeg på himlen og så mig selv som gammel, der kiggede på den samme himmel. For lyset vandrede i millioner af år og det, vi så, var allerede dødt.) (Jeg tror at de lever videre gennem mig. Og jeg lever videre igennem alt. At vi er her lige nu.)

(De venner med hvem jeg levede i sprækkerne af fundamentet. Hvor solens stråler ikke nåede os imellem blokke af beton.) Mine venner kom fra støv og blev til støv.

Mine venner der danser i partikler af lys i loftsrum der er vokset til.